

[Fibiger.]

vi ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal, men nu kan vi jo se, hvordan det gaar med de Lovforslag, der her er fremme. Vi har forelagt et Lovforslag i Landstinget, hvorefter der efter vor Mening vil ske en saadan Ændring i Amtsskatte Lovgivningen, at den vil blive bedre for Landejendomsbesidderne, og der er af den højtærede Indenrigsminister her i Folketinget fremsat nærværende Lovforslag, som vi mener vil være til Skade for dem. Nu faar vi se, hvordan det gaar, om noget af dem bliver vedtaget. Jeg tror det ikke. Jeg kunde tænke mig, at vort Lovforslag blev vedtaget i Landstinget, og det kunde være, at den højtærede Indenrigsministers Lovforslag blev vedtaget her i Folketinget, men om de saa kommer videre, det ved jeg ikke. Er der saa nogen Grund til at hovere? Jeg tror det ikke.

Den højtærede Indenrigsminister siger ogsaa, at vi i vort Program af 1915 selv havde Grundskyld fremme. Det er vist ikke saadan helt rigtigt, at der staar noget om det. Der staar noget om, at man ogsaa vil gøre det saadan, at der bliver mindre Skat paa Bygninger end paa Jord, og det har vi ogsaa vist i de Forslag, som vi har haft fremme, og gennem det skattefrie Fradrag med Hensyn til Bygninger, som vi ved Grundskyldslovgivningen i 1926 stemte for, og dermed tror jeg nok, at denne Programudtalelse er opfyldt.

Den højtærede Indenrigsminister talte videre om, at der ved det foreliggende Lovforslag gives Adgang til at opkræve Amtsskatter efter Statsskatteligningen, idet de Mennesker, som sidder i Stationsbyerne med store Indtægter, slipper fri ved den Ordning, vi har nu. Hertil vil jeg gerne sige, at det kun i ganske enkelte Tilfælde vil finde Sted, idet Grundskyldspromillen er sat saa højt som 8,5, og det først er, naar man naar der op over, at Amtsrådene faar Ret til at udskrive Skatter paa et andet Grundlag. Man skulde jo haabe, at Amtsskatterne i hvert Tilfælde de fleste Steder vil være under dette Niveau, hvorved det altsaa kun bliver i ganske enkelte Tilfælde, at man vil komme til at bruge den Fremgangsmaade, som Ministeren her har foreskrevet.

Det ærede Medlem Hr. Fisker talte ogsaa, henvendt til mig, om Amtsskatterne.

Han sagde, at der var noget naturligt i, at nogle flere kom til at betale Sygehusudgifter og lignende end netop dem, der besad de almindelige Landejendomme, og Ejendomsbesidderne i det hele taget; jeg forstod egentlig det ærede Medlem første Gang, han havde Ordet, saaledes, at han ønskede, at alle Amtsskatter skulde udelukkende hvile paa fast Ejendom; men jeg forstod nu, at det vilde forandre Forholdet noget, hvis der kunde overføres en Del af disse Skatter til Staten, saaledes at Sygehusudgifter, Medicinaludgifter i det hele taget, ikke kom til at hvile paa Amtterne, men at Staten gav Tilskud dertil eller betalte Beløbene. Og det ærede Medlem sagde, at hvis jeg vilde være med til noget saadant, kunde der blive et Forhandlingsgrundlag. Det ærede Medlem maa jo vide, at vi fra konservativ Side tidligere har fremsat Forslag herom, hvor vi netop gik ind paa den Tanke at flytte nogle Udgifter, Sygehusudgifter o. s. v., over paa Staten. Den Tanke er mig altsaa slæt ikke fremmed. Jeg synes egentlig, det kunde være ret naturligt at foretage noget saadant, og der kunde maaske ogsaa være Anledning til det netop i Aar, hvor det viser sig, at der paa Statsregnskabet er Overskud, saadan at man hertil kunde bruge noget af Overskuddet. Thi jeg kan sige det ærede Medlem, at vi fra konservativ Side ønsker ikke at gaa med til yderligere Skatteudskrivning, i hvert Fald ikke til direkte Skatter. Hvis man kunde faa en Omlægning af Amtsskatterne paa den Maade, som her er antydet, og som det ærede Medlem Hr. Fisker altsaa giver sin Tilslutning, maa det være ved at bruge af det nævnte Overskud eller ogsaa ved at finde en indirekte Beskatning, saadan at man paa den Maade kan faa alle med til at betale til Sygehusudgifterne, til Medicinaludgifterne i det hele taget.

Jeg har i denne Omgang saa kun yderligere at sige, at hele den Diskussion, der føres her, ogsaa mellem Venstre og Radikale og Socialdemokrater, viser, at den Vej, man slog ind paa i 1922 og 1926 ved at indføre Grundskyldslovgivning, ønsker man fra Venstres Side ikke at fortsætte videre ad. Jeg glæder mig over, at vi er kommet til det Resultat, saadan at man i hvert Tilfælde ikke skal gaa videre med det, man fik indført den Gang.